

29
K: br.10/785

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U PODGORICI, po sudiji Jovović Željki, uz učešće Rajković Danijele, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv okrivljenih Šćepanović Veselina i Kalezić Igora, zbog krivičnog djela nesavjestan rad u službi iz čl. 417 st. 3 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika, rješavajući po optužnom predlogu ODT-a Podgorica Kt. br. 531/09 od ~~30. 06. 2010. godine~~, nakon održanog glavnog, javnog pretresa, dana 21. 10. 2011. godine u prisustvu zamjenika ODT Podgorica Saše Čađenovića, okrivljenog Šćepanović Veselina, okrivljenog Kalezić Igora i njegovog branioca adv. Dragović Balše donio je a dana 25. 10. 2011. godine javno objavio

PRESUDU

Okrivljeni

ŠĆEPANOVIĆ VESELIN, od oca Milorada i majke Branke, rodjene Rešetar, rođen 12. 10. 1960. godine u Podgorici, sa prebivalištem u Danilovgradu, selo Kula Lakića bb, državljanin Crne Gore, oženjen, otac dvoje djece, nezaposlen, srednjeg imovnog stanja, ~~presudom~~ presudom Opštinskog suda u Danilovgradu K. br. 41/88 od 17. 06. 1988. godine zbog krivičnog djela ugrožavanje saobraćaja (50.000 dinara novčano).

Kriv je

Što je:

Dana 05. 10. 2007. godine u Podgorici, kao odgovorno lice u mikrokreditnoj instituciji „Agroinvest“ iz Podgorice, i to kao zastupnik u postupcima pregovaranja sa potencijalnim klijentima, očigledno nesavjesno postupao u vršenju službe iako je bio dužan i mogao biti svjestan da usljed toga može nastupiti imovinska šteta za drugog, na način što je suprotno Ugovoru o poslovnom zastupanju od 17. 08. 2006. godine, prikupljao administrativne zabrane i izjave žiranata, kao i podatke korisnicima kredita, sa kojom dokumentacijom je očigledno nesavjesno postupao, pri čemu je administrativnu zabranu i izjavu žiranta, koje su date od strane oštećenog Mihailović Miladina, za nosioca kredita Jovović Ljiljanu, uložio u dosije za nosioca kredita Razić Radomana, pa je administrativne zabrane i izjave žiranata za unaprijed označene nosioce kredita predao kreditnom službeniku „Agroinvest“ banke Kalezić Igoru, koji je na osnovu kazivanja okrivljenog Šćepanović Veselina popunjavao zahtjeve za dodjelu kredita i kao žirante u kreditu Razić Radomana naznačio oštećenog Mihailović Miladina, nakon čega je sa Razić Radomanom zaključen ugovor o kreditu br. LD27800009 od 05. 10. 2007. godine, pa kako kredit nije uredno izmirivan,

aktivirana je administrativna zabrana izdata na oštećenog Mihailović Miladina na iznos od 10.560,00 eura, u kom iznosu mu je nanešena šteta

- čime je izvršio krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl. 417 st. 3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika.

Pa ga Sud na osnovu čl. 4. st. 2, 32, 36, 42 st. 1 Krivičnog zakonika, te čl. 226, 229, 239 i 374 Zakonika o krivičnom postupku

OSUĐUJE

Na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, koju kaznu je dužan izdržati nakon pravosnažnosti presude.

Obavezuje se okrivljeni da ovom Sudu plati po osnovu troškova krivičnog postupka iznos od 50,00 €, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, na žiro-račun ovog suda br. 832-21-37.

Oštećeni Mihailović Miladin se radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva upućuje na parnični postupak.

II

Okrivljeni

MALEZIĆ IGOR, od oca Zdravka i majke Radmile, rođene Bogetić, rođen 12. 01. 1975. godine u Podgorici, sa prebivalištem u mjestu rođenja, u ul. Gavrića Dožića br. 3, državljanin Crne Gore, radnik, oženjen, otac dvoje djece, srednjeg imovnog stanja,

Na osnovu čl. 373 tač. 2 Zakonika o krivičnom postupku

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Kojom je predstavljeno da je:

Dana 05. 10. 2007. godine u Podgorici, kao odgovorno lica u mikrokreditnoj instituciji „Agroinvest“ iz Podgorice, i to kao kreditni službenik, očigledno nesavjesno postupao u vršenju službe, iako je bio dužan i mogao biti svjestan da usljed toga može nastupiti imovinska šteta za drugog, na način što je, nakon što je okrivljeni Šćepanović Veselin kao zastupnik u postupcima pregovaranja sa potencijalnim klijentima, prikupljao administrativne zabrane i izjave žiranata, kao i podatke o korisnicima kredita, pri čemu je

administrativnu zabranu i izjavu žiranta, koje su date od strane oštećenog Mihailović Miladina za nosioca kredita Jovović Ljiljanu uložio u dosije za nosioca kredita Razić Radomana a da od nosilaca kredita nije preuzimao zahtjeve za dodjelu kredita, pa je okrivljeni Kalezić Igor takve administrativne zabrane i izjave žiranata za unaprijed označene nosioce kredita primio od okrivljenog Šćepanović Veselina i suprotno kreditnom priručniku mikrokreditne institucije Agroinvest, na osnovu kazivanja okrivljenog Šćepanović Veselina popunjavao zahtjeve za dodjelu kredita i kao žirante u kreditu Razić Radomana naznačio oštećenog Mihailović Miladina, nakon čega je sa Razić Radomanom zaključen ugovor o kreditu br. LD27800009 od 05. 10. 2007. godine, pa kako kredit nije uredno izmirivan, aktivirana je administrativna zabrana izdata na oštećenog Mihailović Miladina na iznos od 10.560,00 eura, u kom iznosu mu je nanešena šteta

- čime bi izvršio krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl. 417 st. 3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika.

Nije bilo troškova krivičnog postupka koji bi padali na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnim predlogom ODT-a Podgorica Kt. br. 531/09 od 30. 06. 2010. godine okrivljenim Šćepanović Veselinu i Kalezić Igoru stavljeno je na teret da su izvršili krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl. 417 st.3 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika, pa je zamjenik ODT-a Saša Čađenović, zastupajući optužni predlog na glavnom pretresu ostao u cjelosti pri istom, smatrajući da je iz odbranama okrivljenih i drugih provedenih dokaza nesporno utvrđeno da su okrivljeni izvršili krivična djela stavljena im na teret na način što nisu poštovali procedure propisane od strane "AgroInvest"-a za odobravanje i dodjelu kredita. Nalazi da je okrivljeni Šćepanović postupao suprotno obavezama i dužnostima iz Ugovora, dok je okrivljeni Kalezić kao kreditni službenik prilikom obrade kreditne dokumentacije postupao suprotno Kreditnom priručniku usled čega je takvo njihovo ponašanje dovelo do nastanka štete za Mihajlović Miladina. Konačno je predložio sudu da okrivljene oglasi krivim i izrekne kaznu zatvora u zakonom propisanom minimumu za krivično djelo.

Okrivljeni Šćepanović Veselin u svojoj odbrani datoj pred istražnim sudijom na zapisniku od 05. 06. 2009. godine navodi da je, koliko se sjeća, kod Agroinvest banke bio angažovan po Ugovoru a njegova obaveza je bila da u ime banke od korisnika kredita na teritoriji Siga Danilovgrad skuplja svakog mjeseca rate otplate kredita i da ih predaje službeniku, odnosno u blagajnu. Razić Radomana poznaje, jer je sa njim komšija i prethodno je imao kredit kod Agroinvest banke, pa ga je zamolio da reprogramira taj kredit, tako što će uzeti novi kredit sa kojim će dijelom pokriti stari i dobiti novi kredit, ali ne zna u kom tačno iznosu, te mu je rekao da će on obezbijediti žirante za kredit a to su bili Željko Pavićević, njegova žena Mirjana i misli Lakić Dragoljub. Ovi žiranti su popunili

administrativne zabrane i izjave koje su ovjerali u firmama gdje rade a zatim ih predali njemu, a on ih je predao Kalezić Igoru. Na listici papira bilo je napisano ime korisnika kredita a ne sjeća se na koji način su došli do iznosa kredita, koji je možda bio napisan na listici, ili je naknadno rekao iznos kredita. Navodi da je zajedno sa Razić Radomanom i službenikom banke Kalezićem sjeo u kladionicu, gdje je Razić lično potpisao mjenicu i ugovor o kreditu. Ne osjeća se krivim što je došlo do zamjene žiranta po osnovu kredita čiji je korisnik Jovović Ljiljana i Razić Radoman. Žirante po osnovu kredita Jovović Ljiljane obezbijedili su ona i njen suprug a njemu su dali izjave i administrativne zabrane za te žirante, koje je on predao Kalezić Igoru. Dalje navodi da njegova obaveza po ugovoru nije bila da obezbedjuje dokumentaciju za podizanje kredita žiranata odnosno da istu dostavlja službeniku banke ali je on to radio i prije zaključenja predmetnog ugovora. Podigao je kredit na šalteru CKB u Danilovgradu u čitavom iznosu, jer se tako dogovorio sa Razićem i nastavio da otplaćuje kredit, a Razić Radomanu i njegovoj supruzi je potpisao blanko izjavu da prihvata sve obaveze po osnovu tog kredita. Na glavnom pretresu od 18. 10. 2010. godine je pojasnio da su žiranti po kreditu Razić Radomana, koji je podigao za njega, bili Pavićević Željko i Žunić Boban a moguće da je treći žirant bila Željкова supruga Mirjana, ali se ne može tačno sjetiti. Za taj kredit lično je obezbijedio žirante i oni su mu donijeli ovjerene administrativne zabrane i izjave iz firmi u kojima rade. Na listici je upisao ime nosioca kredita i imena žiranata i sa administrativnim zabranama i izjavama ostavio ih u svojoj radnji brze hrane u Danilovgradu, odakle ih je uzeo Kalezić Igor a preko telefona mu je rekao koliki iznos kredita da upiše. Navodi da je kod njega kući došao Jovović, čija je supruga Ljiljana uzela kredit, i rekao da je Mihajlović žirant i da je očigledno došlo do zamjene žiranata, pojašnjavajući da se to se vrlo često dešavalo u Agroinvestu, jer bi Kalezić Igor dobijao tri loša žiranta a po nekom tri dobra pa bi onda miješao žirante da bi stekao uslov za dobijanje kredita. Zna da na administrativnim zabranama nije pisalo ime nosioca kredita, ni visina kredita koji se uzima. Navodi da je, dok je on bio član seoskog savjeta, onaj ko je preko njega dobijao kredit morao lično za ruke da dovede žirante da potpišu izjave pred kreditnim službenikom Agroinvest banke a zadnje 4 godine se nije tako radilo. Dobijao je nadoknadu na osnovu procenta od odobrenog kredita a po ugovoru je upućivao ljude na Agroinvest fondaciju i objašnjavao im uslove kredita i skupljao novac od njih odnosno rate, a nikakvu ulogu prilikom odobravanja kredita nije imao. Dokumentacija je ostavljena u njegovoj radnji gdje bi dolazio službenik Agroinvesta i uzimao te zahtjeve a što se tiče zahtjeva za dodjelu kredita u 90 posto slučajeva potpisivao ih je Kalezić Igor, a nakon što mu je predložen zahtjev za konkretni kredit tvrdi da ga sigurno nije potpisao. Na glavnom pretresu od 19. 01. 2011. godine je pojasnio da je pristao da se dokumentacija ostavlja u njegov objekat, ali nije korisnicima kredita to govorio, a nakon toga je kreditni službenik ili neko od njih ovlašćen preuzimao dokumentaciju od njega. On nije popunjavao zahtjeve za kredite, u većini slučajeva je to radio Kalezić Igor, a nekad i sam korisnik. Igor

je znao ko su žiranti za pojedine korisnike, jer su obično dokumentaciju korisnici ostavljali u dva lista papira, a na papiru su ispisivali ime korisnika. Njegova obaveza po Ugovoru koji je zaključio sa "Agroinvest" bankom je bila da propagira kredite a kad dođe do zaključenja ugovora, da sakuplja rate. U početku je rate predavao na blagajnu "Agroinvesta" u Podgorici, a poslednje 3-4 godine je predavao novac Kalezić Igoru ili nekom drugom službeniku, a sve su to radili prećutno. Dalje je njegova obaveza bila da u postupku koji prethodi odobravanju kredita sa kreditnim službenikom obilazi eventualne klijente i to je u početku radio a kasnije je to radio samo kad ga je pozvao kreditni službenik. Pojasnio je da je konstataciju na ugovoru Jovović Ljiljane potpisao iz razloga što nije znao šta će više, jer su mu ljudi došli u kuću, pa je izjavio da je zamijenio žirante i umjesto Miladina Mihailovića stavio Draga Kartela i ostali tekst, a sve to je uradio bez ičije prisile i prijetnje. Navodi da nije zamijenio žirante kako je to predstavljeno optužnim predlogom, jer je Razić za njega podigao kredit i on je na to i pristao, s tim što je Razić znao i potpisao zahtjev na iznos od 7.000 ili 8.000 €, jer je prethodno imao kredit, a on je podigao 3.700 ili 4.700 eura na ime tog kredita. U završnoj riječi je naveo da ga je tužilac optužio za krivično djelo nesavjesno poslovanje, pri čemu je tužilac u završnoj riječi prilikom obrazlaganja krivičnog djela stavljenog na teret Kaleziću rekao da je žirant bio dužan da potpiše dokumentaciju, pa ako je to tako onda nema njegove odgovornosti. Svoju odgovornost ne nalazi ni u Pravilniku gdje se propisuje postupanje člana seoskog savjeta a ukoliko tužilac nalazi njegovu odgovornost onda treba da goni i ostale kolege koje rade isti posao kao i on. Nije bio dužan da prikuplja dokumentaciju, pa se zbog svega izloženog i odbrane koju je dao u toku postupka, ne osjeća krivim.

Okrivljeni Kalezić Igor u svojoj odbrani datoj pred istražnim sudijom navodi da je zaposlen u "Agroinvest" banci u Podgorici kao kreditni službenik. Veselin Šćepanović, koji je bio zadužen za klijente u Bjelopavličima mu je donio tri administrativne zabrane i tri izjave za žirante, koje su bile potpisane i ovjerene, i on ih je prihvatio iako na njima nije bilo upisano ime nosioca kredita, jer to u praksi nije predstavljalo problem. Navodi da je popunio zahtjev za podizanje kredita u ime Razić Radomana na iznos od 8.000 € a informacije o tome koliki je iznos kredita i ko je nosilac je dobio od Veselina Šćepanovića, pojašnjavajući da je samo u slučaju kada se podnosilac zahtjeva za odobrenje kredita javlja prvi put imao obavezu da sa nosiocem kredita obavi razgovor, a u slučaju ako isto lice drugi ili treći put podiže kredit nije bilo potrebe, tada bi samo provjeravao njegovu sposobnost plaćanja. Razić je lično pred njim potpisao ugovor o kreditu i isplatnu listu i dobio je ček na iznos od 7.840 € sa kojim je trebao u CKB-e da podigne novac. Po tom kreditu nije provjeravao žirante, odnosno nije ih pozivao u banku, jer je smatrao da nema potrebe da provjerava ispravnost administrativnih zabrana i izjave žiranata. Na glavnom pretresu od 18. 10. 2010. godine u cjelosti je ponovio odbranu datu pred istražnim sudijom s tim što je dodao da je lično od Veselina Šćepanovića u njegovoj radnji brze hrane

preuzeo administrativne zabrane i izjave žiranata sa fotokopijama njihovih ličnih karata, ali pošto mu je Veselin rekao da nema zahtjeva za kredit, rekao mu je da sam ispuni jedan zahtjev i dao mu osnovne lične podatke za Razić Radomana i iznos kredita koji bi trebao da bude odobren i to u iznosu od 8.000 €. Pošto je svaki zahtjev bio zakačen spajalicom nije postojala mogućnost da se pomiješaju, tako da isključuje mogućnost da je iste pomiješao. Navodi da se, kad je počeo da radi 2006. godine, upoznao sa procedurom i on je preuzimao predmet od seoskog predstavnika sa konkretnim žirantima za konkretnog nosioca kredita, a u zahtjevu ne postoji rubrika gdje se upisuju podaci za žirante. U administrativnim zabranama i izjavama postoji mjesto gdje se upisuje visina kredita a podatke o nosiocu kredita i žirantima upisuju administrativni radnici, a nakon kreditnog odbora predmet se predaje administrativnom radniku na kucanje i taj primjerak je ovjeren sa tri potpisa, tri kreditna službenika i šefom kreditnog odeljenja. U to vrijeme procedura za dobijanje kredita je bila skraćena, a pogotovo za klijenta Razić Radomana, kome je to bio četvrti kredit, pa je procijenio da nema potrebe da obilazi klijenta, jer je od tadašnjeg šefa Veska Lakovića dobio informaciju da je uredan platiša. Dalje navodi da po kreditnom priručniku nije postojala obaveza kreditnog službenika da obilazi žirante, on nije miješao žirante a Šćepanoviću bi rekao kad neki kredit nije mogao proći, zbog loših žiranata. Nakon što je upoznat sa navodima odbrane okrivljenog Šćepanović Veselina naveo je da što se tiče žiranta Mihailović Miladina, nakon što je Ljiljana Jovović potpisala ugovor, njen suprug Vesko je bio jedan od rijetkih koji je detaljno pročitao ugovor i vidio da nešto nije u redu sa žirantima, odnosno da jedno lice iz ugovora nije žirant po kreditu njegove žene, pa je Vesko pošao kod Šćepanovića da vidi o čemu se radi. Šćepanović je tada zvao nekog iz "Agroinvesta", i rečeno mu je da se takve greške dešavaju i da se ispravljaju i da potpiše na ugovoru da je došlo do greške, što je Šćepanović i učinio a sve ovo mu je poznato iz priče Jovovića. Nije mogao da se sjeti da li su oba kredita obradjivana istovremeno, ali su radjena u istom mjesecu i obradjivani su za jedan dan, a u banci postoje isplatne liste i tačno se vidi kad je potpisan ugovor. Navodi da on nije imao interesa da zamijeni žirante, niti je imao ikakvu korist od toga. Na glavnom pretresu od 19. 01. 2011. godine je pojasnio da je njegova obaveza po Ugovoru koji je zaključio sa "Agroinvestom" bila da od seoskog predstavnika, u konkretnom slučaju od Šćepanović Veselina, prikuplja dokumentaciju za korisnike kredita, da posjeti sa istim korisnike kredita ako ih ranije nisu imali za klijente, da zahtjeve prosleđuje i obrazlaže na Kreditnom odboru, isplaćuje kasnije kredite i da prati njihovu naplatu. Korisnike kredita Jovović i Razić nije obilazio, jer s obzirom da su ranije imali kredite i sve uredno isplaćivali, smatrao je da nema potrebe, a dokumentaciju je preuzeo od Šćepanovića.

Branilac okrivljenog Kalezić Igora, je u završnoj riječi ukazao da popunjavanjem prve, od dvije stranice, Zahtjeva za kredit nikome nije prouzrokovana šteta, jer je zahtjev za kredit interni dokument koji prati ostalu dokumentaciju za kredit, i nikako se ne može smatrati

službenim dokumentom, jer se isti ne potpisuje, ne pečatira, ne zavodi i slično, što dovoljno govori o značaju i ozbiljnosti predmetne prateće dokumentacije a ista nema bilo kakav uticaj na samu odluku da li će kredit nekome biti odobren ili ne. Ono što je takođe bitno, jeste da prvu stranicu tog Zahtjeva popunjava potencijalni klijent, a drugu stranicu kreditni službenik. Međutim, svjedok Laković Vesko, kao nadređeni okrivljenom Kaleziću, potvrđuje njegovu odbranu, ističući da su njihovi klijenti najčešće nepismeni ljudi, pa iz tih razloga kreditni službenik često popunjava i tu prvu stranicu Zahtjeva. Ukazuje da u zahtjevu za kredit, okrivljeni Kalezić, nije upisao ni jedan neistinit podatak, pa samim tim ne može biti govora da je bilo kom korisniku kredita svojim "nesavjesnim radom u službi" prouzrokovao štetu. Naročito ne stoji konstatacija optužbe da je njegov branjenik "suprotno kreditnom priručnika Agroinvesta, a na osnovu kazivanja okrivljenog Šćepanović Veselina popunjavao Zahtjeve za dodjelu kredita i kao žirante u kreditu Razić Radomana naznačio oštećenog Mihailović Miladina. Razlozi za ovakvu tvrdnju su jasni, jer se u Zahtjevu za kredit ne unose imena žiranata, kako to želi predstaviti zastupnik optužbe, pri čemu se naročito mora imati u vidu činjenica da je ovom, kao i svim ostalim korisnicima kredita, dat na uvid i potpis ugovor o kreditu, koji su morali pročitati, i u slučaju saglasnosti sa njegovom sadržinom, potpisati ga. Upravo je to uradio i Razić Radoman. Ovo navodi, jer su imena žiranata navedena u članu 11 Ugovora o kreditu. Sa druge strane, optužnim predlogom se želi staviti Kalezić Igoru, kako je morao prilikom dodjele predmetnog kredita obići klijenta, međutim u tom smislu, Pravilnik i Kreditni priručnik Agronvesta, na jasan način kažu da je kreditni službenik dužan obići klijenta, samo ukoliko klijent podiže kredit prvi ili drugi put, a u ostalim slučajevima, može ga kontaktirati i telefonskim putem. Iz iskaza saslušanih svjedoka jasno proizilazi, da su to bili krediti po treći ili četvrti put, pa je u konkretnoj situaciji, okrivljeni Kalezić, postupao u skladu sa obavezama koje mu Pravilnik i Kreditni priručnik nalaže. Pri svemu navedenom ukazuje i da Pravilnik i Kreditni priručnik nisu potpisani od strane ovlašćenog lica niti na istim postoji pečat. Na kraju, interna revizija Agroinvesta je na jasan način kao krivca za sve ove nezakonite radnje označila Šćepanović Veselina, dok je za Kalezić Igora utvrđeno da svojim radom ni na koji način nije nanio štetu Agroinvestu. Tražio je da sud u odnosu na Kalezić Igora donese oslobađajuću presudu.

Okrivljeni Kalezić Igor je u završnoj riječi naveo da se pridružuje završnoj riječi svog branioca i istakao da u spisima postoji dokaz da on nije izvršio zamjenu kreditne dokumentacije, a to je iskaz svjedoka Ljiljane Jovović, odnosno potpis na ugovoru Ljiljane Jovović.

Sud je u dokaznom postupku po saglasnom predlogu stranaka pročitao iskaze ovlašćenog predstavnika Mikrokreditne institucije Agroinvest iz Podgorice Srdjana Miljanića, ovlašćenog predstavnika „Agroinvesta“ Ivanke Veličković, svjedoka oštećenog Mihailović Miladina, svjedoka Razić Radomana, Jovović Ljiljane, Laković Veska, Jovović Veselina, pročitao ugovor o poslovnom zastupanju od 17. 08. 2006. godine zaključen

između mikrokreditne institucije "Agroinvest" i okrivljenog Šćepanović Veselina, pročitao kreditni priručnik Mikrokreditne institucije "Agroinvest", izvršio uvid u dokumentaciju formiranu po kreditu na ime Jovović Ljiljane i na ime Razić Radomana, dopis Mikrokreditne institucije "Agroinvest" od 09. 03. 2009. godine, upućen Upravi policije za blokadu zarade u iznosu zakonskog maksimuma na ime Mihailović Miladina, pročitao potvrdu Uprave policije Sektora za ljudske resurse, pravna pitanja, telekomunikacione i informacione sisteme Služba za finansije, knjigovodstvo i investicije br. 403/09-SI od 11. 05. 2009. godine na ime Mihailović Miladina, izvršio uvid u Pravilnik o postupanju zaposlenih koji je važio u vrijeme 05. 10. 2007. godine, u kreditni priručnik dostavljen od Centralne banke Crne Gore Sektora za kontrolu, izvještaj Uprave policije PJ Podgorica iz kaznene evidencije na ime okrivljenih 07. 09. 2010. godine. Ovlašćeni predstavnik Mikrokreditne institucije Agroinvest iz Podgorice Srdjan Miljanić je naveo da je u kritičnom periodu radio kao šef poslovnice u Nikšiću i da mu nisu poznate pojedinosti u konkretnom slučaju i zato je naveo samo način na koji su inače poslovali u tom periodu. Postupak dodjele kredita je započinjao tako što su seoski savjetnici, koji su posjedovali praznu dokumentaciju za dodjelu kredita, istu dostavljali korisnicima kredita, koji bi je popunili i dostavljali seoskom savjetniku ili u banku a nakon toga bi seoski savjetnik dostavljao kreditnom službeniku. Ukoliko se klijentu prvi put dodjeljivao kredit, kreditni službenik imao je obavezu da obidje klijenta, a ukoliko je to bio stari klijenat, mogao je podatke uzeti iz ranijeg predmeta ili ih dopuniti kontaktiranjem klijenta putem telefona ili preko seoskog savjetnika. Kad bi dokumentacija stigla u Agroinvest, kreditna komisija od tri člana je odobravala kredite. U tom periodu forma za dobijanje kredita je bila dosta slobodna, tako da su se korisnici mogli okupiti i na nekom neformalnom mjestu gdje bi se kompletirala dokumentacija i potpisali ugovori za kredite koji su prethodno bili odobreni od strane kreditne komisije, i tad bi korisnicima bio uručivan i nalog za isplatu sa kojim bi oni kasnije došli u banku, konkretno u CKB sa kojom su imali sporazum o isplati kredita. Navodi da i pored navedenih neformalnosti nikada nije bilo dozvoljeno, da se upiše neki podatak na izjavi za žirante, ni na zabrani. Žiranti su izjave i zabrane ovjeravali u svojim preduzećima, a dešavalo se da u njima nije unešen korisnik kredita, što je bila obaveza onih koji su ovjeravali ta dokumenta. U dokumentaciji korisnika kredita morali su da postoje zahtjev za kredit, izjava žiranta, administrativna zabrana za žiranta i fotokopija lične karte, ali se dešavalo da dokumentacija nije kompletna, pa pošto je ciljna grupa tih kredita bila seosko stanovništvo, koje je nekada bilo i nepismeno, dešavalo se da kreditni službenik ili seoski saradnik u saradnji sa korisnikom kredita ispune zahtjev a nije bilo obavezno da korisnik kredita lično potpiše zahtjev. Za ponovljene kredite kreditni službenik i seoski saradnik su mogli sami da popune zahtjev bez prisustva korisnika ili člana porodice, ali nisu mogli sami da popune iznos kredita, odnosno morali su biti u kontaktu sa korisnikom kredita zbog iznosa kredita. Agroinvest posjeduje pravilnik o poslovanju, i postojao je u periodu 2007. godine.

Svjedok Ivanka Veličković, ovlašćeni predstavnik „Agroinvesta“ je u svom iskazu, navela da je kredit od strane korisnika kredita Razić Radomana uredno otplaćivan do 05. 11. 2008. godine, nakon čega se prestalo sa otplatom kredita, i tada su aktivirane administrativne zabrane žiranata.

Svjedok oštećeni Mihailović Miladin je u svom iskazu naveo da je zaposlen u posebnoj jedinici UP PJ Podgorica i pošto je htio da bude žirant Jovović Veselinu ovjerio je i potpisao kreditne obrasce banke Agro Invest fondacije, tačnije izjavu žiranta i administrativnu zabranu. Jovović mu je rekao da je u dogovoru sa strinom Jovović Ljiljanom da će ona biti nosilac kredita, koji bi kasnije ustupila njemu a visina kredita je iznosila 4 000,00€. Na izjavi i administrativnoj zabrani nije pisalo ime nosioca kredita a on, pošto je iste potpisao i ovjerio, predao je na ruke Jovović Veselinu i ne zna kako se pojavio kao žirant za kredit Razić Radomana. Naveo je da se njemu kao žirantu po kreditu čija je glavnica 10.560 eura, od zarade odbija jedna trećina ličnog dohotka i to počev od 09. 03. 2009. godine Tek kad je pošao u banku od okrivljenih je saznao da je on žirant Raziću i da mora da vraća kredit. Kao oštećeni se pridružio krivičnom gonjenju a imovinsko pravni zahtjev će ostvariti u građanskoj parnici, u kom pravcu je već angažovao advokata.

Svjedok Razić Radoman u svom iskazu navodi da nije za svoje potrebe pribavljao izjavu žiranta Mihailović Miladina, kojeg inače ne poznaje. Kod CKB AD Podgorica-Danilovgrad je tražio da podigne kredit u svoje ime, u iznosu od 3.000 € i tad je potpisao sve formulare, s tim što je imao namjeru da kredit, nakon što ga podigne, proslijedi Šćepanović Veselinu. Svu dokumentaciju je potpisao u banci kod službenice Marković Rade, koja mu je taj dan, kad je došao sa Šćepanovićem za novac, rekla da nema novca i da će kredit dobiti drugi dan. Šćepanovića je sreo posle 2-3 mjeseca i pitao ga je šta je bilo sa kreditom, pa mu je Šćepanović odgovorio da je isti završio. Navodi da po tom kreditu nije tražio nikakve žirante, jer mu je Šćepanović rekao da će on sve završiti. Inače, Šćepanovića je poznavao od ranije kao glavnog za kredite u CKB Danilovgrad, pa mu je izašao u susret da u svoje ime traži kredit, ali je dao saglasnost za samo 3.000 a ne za 8.000 eura, za koje je saznao od Lakovića, koji ga je opomenuo da mora da uplaćuje rate po odobrenom kreditu. Navodi da je nakon ovoga otišao kod Lakovića u poslovnicu u Podgorici, kako bi se interesovao za kredit, ali ga je on uputio kod Šćepanović Veselina, koji mu je u prisustvu supruge, dao pisanu izjavu o priznanju duga po osnovu ovog kredita sa obavezom da će isti vraćati. Na glavnom pretresu je pojasnio da u ugovoru uopšte nije gledao iznos kredita, jer mu je Šćepanović rekao da će sve on da sredi.

Svjedok Jovović Ljiljana u svom iskazu navodi da je njen suprug prije zaključenja ugovora o zajmu kod Agro invest banke početkom oktobra 2007. godine odnio potpisane kreditne obrasce, ovjerene od strane žiranata Vere LJ. Jovović, Momčila S. Boškovića i Miladina M. Mihailovića, koje je predao na ruke Šćepanović Veselinu. Žirante je pronašao njen djeveričić Jovović Veselin, s obzirom da je za njega podizala kredit. Navodi da je lično

potpisala ugovor o zajmu na iznos kredita od 4.000€ dana 05. 10. 2007. godine i nakon zaključenja je preko isplatnog naloga podigla iznos od 4.000 € i sa obavezom da otplaćuje rate od 04. 11. 2007. godine u jednakim mjesečnim ratama. Do 04. 11. 2008. godine rate je davala na ruke Šćepanoviću, čija je obaveza bila da te rate uplaćuje u banku, s obzirom da on bio agent u banci. Početkom aprila 2009. godine telefonom je pozvao Kalezić Igor i rekao da jedna rata nije uplaćena te da ubuduće lično donosi rate u banku. Navodi da je njen djeveričić u pisanoj formi na poledjini njenog ugovora o kreditu dobio svojeručno napisanu izjavu Šćepanovića sa datumom od 10. 10. 2007. godine gdje je isti napisao da je greškom zamijenio žirante i da je umjesto Mihailovića stavio Draga Kartela i da u slučaju bilo kakve obaveze Mihailovića odgovara on. Na glavnom pretresu je dodala da je istog dana kada je potpisala ugovor, njen djeveričić Veselin primijetio da u ugovoru ne stoje žiranti koji su za njegov kredit potpisali administrativne zabrane, i zajedno sa njenim suprugom je odmah pošao kod Šćepanovića koji je na poledjini tog ugovora svojom rukom potpisao da on garantuje da ukoliko bude bilo kakvih problema da će snositi odgovornost.

Svjedok Laković Vesko je u svom iskazu naveo da je bio zaposlen u Agroinvest banci u Podgorici na mjestu šefa kancelarije. Razić je bio i ranije korisnik kredita kod njegove banke, pa je stekao uslov za dobijanje kredita na iznos od 8. 000 €, tako da je dobio ček za gotovinsko podizanje novca u CKB Podgorica na iznos od 7.840€. Ček mu je uručen lično, nakon što je pred Kalezić Igorom kao kreditnim službenikom potpisao ugovor o zajmu. Razić je prije potpisivanja morao da uz garancije za kredit, koje su precizirane čl.11 ugovora o kreditu, navede i imena i prezimena žiranata, a ukoliko ne postoje imena žiranata to je značilo da je žirant saglasan sa kreditom na donosioca, odnosno onoga kome je te papire dao. Šćepanović Veselin je po ugovoru o zastupanju obavljao poslove posrednika banke i klijenata na terenu, a posebno na teritoriji Danilovgrada. Do saznanja o zamjeni žiranata po kreditu Razić Radomana je došao kada mu je Jovović Veselin pokazao papir sa rukopisom koji mu je potpisao Šćepanović, jer je u kreditu Jovović Ljiljane došlo do zamjene žiranata, tako što se Mihailović Miladin pojavio kao žirant na kreditu Razić Radomana a ne na kreditu Jovović Ljiljane. Nije postojala zakonska obaveza da žiranti moraju pred službenikom banke lično potpisati mjenicu, a to je uvedeno u praksu kasnije, upravo zbog takvih slučajeva. Prilikom odobravanja kredita najbitnije su administrativne zabrane a nije bila potrebna mjenica. Što se tiče postupanja Šćepanovića, smatra da je na osnovu njegovog pismenog priznanja Jovović Veselinu on izvršio zamjenu žiranata, a po pravilima Razić je morao mjenicu i ugovor potpisati lično pred službenikom Kalezić Igorom, ali ne zna da li je tako i postupljeno. Na glavnom pretresu od 19. 01. 2011. godine je dodao da je zahtjev za dodjelu kredita interni dokument i da se sastoji od dvije stranice. Prvu stranicu je trebao da popuni korisnik kredita ali to nije obavezno i često se dešavalo da ga popune druga lica a drugu stranicu popunjavao kreditni službenik. Ugovor o kreditu je morao da potpiše lično korisnik pred kreditnim službenikom. Na drugoj stranici

zahtjeva za kredit se popunjavaju podaci koji su bitni za bonitet korisnika kredita do kojih kreditni službenik dolazi na osnovu informacija dobijenih od seoskog savjetnika ili korisnika kredita, a ukoliko je ponovljeni kredit onda na osnovu informacija od kolega ili iz prethodnih uzetih kredita. Nije postojala obaveza da žirant prisustvuje prilikom potpisivanja i odobravanja kredita.

Svjedok Jovović Veselin je u svom iskazu datom pred istražnim sudijom od 02. 06. 2009. godine naveo da je dana 17. 08. 2009. godine zatražio od Mihajlović Miladina da bude žirant po kreditu koji bi za njegove potrebe podigla njegova strina Jovović Ljiljana kod Agroinvest banke. Formulare koje je dobio od Šćepanović Veselina dao je Mihailoviću koje je popunio i ovjerio u arhivi Uprave policije. Kredit je glasio na iznos od 4.000 €. Navodi da mu je ovako ovjerene formulare Mihajlović predao lično uz formulare ostala dva žiranta i to Momčila Boškovića i Vere Jovović, koji su takođe lično potpisani od njihove strane i ovjereni njihovim firmama, pa je iste predao Jovović Ljiljani, a ona je sve te papire predala Šćepanović Veselinu. Navodi, da Ljiljana nije poznavala ove žirante osim njegove sestre Vere Jovović, a Ljiljana je prethodno dva-tri puta podizala kredit "Agroinvest banke" pa je stekla pravo da podigne iznos od 4.000 €, koji mu je bio potreban. Šćepanović je od njegove strine preuzeo sve papire i preuzeo obavezu da realizuje kredit pa je dana 05. 10. 2007. godine istu obavijestio da kredit može podići u "CKB" banci, nakon čega je Ljiljana podigla kredit, obavijestila ga o tome i ustupila mu iznos od 4.000 €, zajedno sa jednim ugovorom o zajmu koji je potpisala ona i Šćepanović, kao šef službe za odobrenje kredita. Navodi, da je tada pročitao primjerak ugovora i odmah vidio da po ugovoru nema jednog od njegovih žiranata, tačnije Miladina Mihailovića, a umjesto njega se pojavio Ranko Kartel, kojeg on ne poznaje niti je od istog tražio bilo kakvu uslugu. Kako strina nije mogla da mu objasni ovu situaciju pošao je kod Šćepanović Veselina i on mu je rekao da je greškom zamijenio žirante i sa tom svojom greškom upoznao šefa službe Veska Lakovića koji mu je tada rekao da to neće biti nikakav problem ukoliko korisnik kredita bude redovno otplaćivao rate. Na planu otplate kredita Šćepanović je svojeručno ispisao da je greškom zamijenio žirante i umjesto Miladina Mihailovića stavio Ranka Kartela i u slučaju bilo kakve obaveze da odgovara on lično, te je ovu izjavu i potpisao sa datumom 10. 10. 2007. godine. Priložio je fotokopiju izjave navodeći da nije platio zadnje dvije rate kao ni njegova strina Ljiljana.

Uvidom u ugovor o poslovnom zastupanju od 17. 08. 2006. godine, zaključen između vlastodavca mikrokreditne institucije "Agroinvest" i okrivljenog Šćepanović Veselina, kao zastupnika, sud je utvrdio da je zastupnik bio obavezan da u ime i za račun vlastodavca pregovara i informiše potencijalne klijente o načinu, kriterijumima i uslovima uzimanja namjenskih kredita. Zastupnik je bio posebno dužan da vodi računa o ograničenjima u pogledu poslova koje je mogao da preduzima, a koji se naročito odnose na identifikaciju potencijalnih klijenata i njihovo upućivanje na banku, u postupku koji prethodi odobravanju kredita, zajedno sa zaposlenim vlastodavca da vrši obilazak potencijalnih klijenata i u

slučaju odobravanja kredita da prikuplja mjesečne rate i predaje ih kreditnom službeniku određenog dana u mjesecu. Zastupnik se obavezao da zastupanje iz Ugovora vrši od 31.07.2006. godine.

Uvidom u kreditni priručnik mikrokreditne institucije Agroinvest utvrđeno je da priručnik i sve prateće procedure stupaju na snagu 01. oktobra 2006. godine. U Priručniku su određeni uslovi i način dodjele kredita i to: brzih kredita, kredita za seosko stanovništvo, kredita za pravna lica i gradskih kredita za fizička lica. U selima se radi dodjele kredita formiraju seoska udruženja i seoski savjeti, u čiji sastav ulazi od 3 do 5 najpoštovanijih i najcjenjenijih ljudi u selu a Savjet predstavlja vezu između AI-a i seoskog udruženja. U propagiranju učestvuju seoski savjetnici, koji ostvaruju novčanu naknadu u iznosu od 1.70 EUR po klijentu. Predviđeno je da klijent, koji želi da se prijavi za kredit, informiše Seoski savjet i uzima od njih formu za administrativnu zabranu. Seoski savjet krajem dana informiše kreditnog službenika koliko se lica toga dana prijavilo za kredit. Stari klijent se mogao prijaviti i direktno kod kreditnog službenika ili u kancelariju banke. Kad je kreditni službenik informisan o broju klijenata koji su se prijavili za kredit diskutuje sa seoskim savjetom o svakom potencijalnom klijentu i kad dobije odobrenje od šefa kancelarije po pitanju iznosa kredita, uz pripremljenu listu odobrenih kredita potpisanu od šefa kancelarije ili njega samog, istu predaje administratoru klijenata koji priprema ugovor a klijente obavještava da dođu sutradan da potpišu ugovor. Lista mora da sadrži: ime i prezime klijenata, odobren iznos, period otplate, tekući status klijenta, i stanje o eventualnom kašnjenju. Administrator klijenta potom unosi klijentovo ime, iznos, uslove kredita u ugovor. Ukoliko klijent nije predao administrativnu zabranu prije pravljenja ugovora mogao je to donijeti i prilikom potpisivanja istog. Seoski savjetnik prikupljao je unaprijed rate od klijenata i na dan naplate ih uručivao kreditnom službeniku uli u blagajnu, vodio intervju kroz sela, predstavljao program i održavao prezentaciju, on je bio veza između sela i banke. Agroinvest obrasce kreditnog zahtjeva je dostavljala seoskom savjetu i svaki potencijalni klijent ih je mogao dobiti od seoskog savjeta, kreditnog službenika ili u nekoj od agroinvestovih kancelarija. Potencijalni klijent je popunjeni kreditni zahtjev uručivao seoskom savjetu zajedno sa kopijom lične karte, mjenicom (ukoliko je bilo potrebno), administrativnim zabranama kao i kopijom ličnih karata žiranata. Kreditni zahtjev treba da obezbijedi opšte podatke o klijentu, visini traženog kredita, podatke o klijentovim prihodima, veličini posla i načinu obezbjeđenja kredita. Propisano je da će samo potpuno popunjeni zahtjev zajedno sa pomenutom dokumentacijom biti razmatran, a takav zahtjev seoski savjet dostavlja kreditnom službeniku, uz preporuku u pisanoj formi, koja mora biti potpisana od strane svih članova savjeta. Kreditni službenik je bio dužan da za svaki primljeni kreditni zahtjev obavi posjetu klijentu. U izuzetnim slučajevima, zbog prezauzetosti Kreditnog službenika ili klijenta, nije se morao posjetiti klijent koji je najmanje dva puta koristio usluge banke. U slučaju ponovljenih kredita, povećava se iznos i rok kredita i

umanjuju kamate a prilikom isplate klijenti koji su uredno isplatili perhdodni kredit imaju prednost. Prilikom isplate kredita u ugovorenom roku, klijent može unaprijed najaviti kreditnom službeniku da želi novi kredit i ako se isti odobri, dan otplate poslednje rate može biti i dan isplate novog kredita.

Uvidom u dokumentaciju formiranu po kreditu na ime Jovović Ljiljane i Razić Radomana utvrđeno je da dokumentaciju za korisnika Jovović Ljiljanu čine zahtjev, fotokopija lične karte korisnika, izjave žiranata Bošković Momčila, Kartel Draga, Jovović Vere i njihove fotokopije ličnih karata, administrativne zabrane iz preduzeća i Ugovor o zajmu na iznos od 4.000eura, potpisan od strane zajmodavca i zajmoprimca te ovjeren pečatom. Na zadnjoj stranici dokumentacije, na poleđini plana otplate kredita, stoji rukom napisan tekst „Greškom, zamijenio žirante i umjesto Miladina Mihajlovića stavio Draga Kartela, i u slučaju bilo kakve obaveze da ima Miladin Mihajlović, odgovaram ja (Vesko Šćepanović) sa potpisom Šćepanović V. i datumom 10. 10. 2007. godine a dokumentaciju formiranu po kreditu na ime Razić Radomana čine fotokopija lične karte korisnika Razić Radomana, izjava žiranata Mihailović Miladina, Žunjić Blaža i Đurić Radmile, fotokopija njihovih ličnih karata, administrativnih zabrana ovjerenih u preduzećima gdje su zaposleni, Ugovora o zajmu na iznos od 8.000eura, potpisan od strane zajmodavca i zajmoprimca i ovjeren pečatom zajmodavca, i plan otplate kredita. U zahtjevu za kredit na prvoj stranici zahtjeva konstatovano je ime korisnika, lični podaci, visina primanja, iznos i svrha kredita a na drugoj stranici, koju popunjava kreditni službenik, konstatovani su kretanje prihoda i rashoda domaćinstva korisnika i analiza bilansa stanja. Zahtjev nije potpisan kako od strane korisnika, tako ni od ovlašćenog lica, niti je predviđeno mjesto za potpis.

Dopisom mikrokreditne institucije Agroinvest od 09. 03. 2009. godine koji je upućen Upravi policije utvrđeno je da je tražena blokada zarade žirantu Mihailović Miladinu, po zajmu kod Agroinvest fondacije br. 0727800009 od 05. 09. 2007. godine na ime korisnika Radoman Razić Ukupan dug po navedenom ugovoru iznosio je 10.560,00eura, bez zatezne kamate.

Uvidom u potvrdu Uprave policije Sektora za ljudske resurse i pravna pitanja, br. 403/09-S1 od 11. 05. 2009. godine sud je utvrdio da je Uprava policije od Agroinvest banke dobila administrativnu zabranu za žiranta Mihailović Miladina, koji je bio žirant po zajmu kod Agroinvest fondacije br. 0727800009 od 05. 09. 2007. godine na ime korisnika kredita Radoman Razića na iznos od 10.560,00 eura bez zatezne kamate.

Uvidom u Pravilnik o postupanju zaposlenih koji je važio u vrijeme 05. 10.2007. godine sud je utvrdio da je pravilnikom propisan naziv i raspored zadataka po organizacionim jedinicama, sa opisom poslova i zadataka službenika s tim što je posao kreditnog službenika implementiranje kreditnog modela Društva.

Cijeneći prednje dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi i dovodeći ih u vezu sa odbranama okrivljenih, sud je na nesumljiv način utvrdio da je okrivljeni Šćepanović

Veselin izvršio krivično djelo koje mu je stavljeno na teret na način i u vrijeme kako je to predstavljeno u izreci presude, dok, po nalaženju suda nema dokaza da je okrivljeni Kalezić Igor izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret.

Naime, Krivičnim zakonikom je propisano da krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl. 417 st.1 vrši službeno lice koje kršenjem zakona ili opštih akata ili drugih propisa, propuštanjem dužnosti nadzora ili na drugi način očigledno nesavjesno postupa u vršenju službe, iako je bilo svjesno ili je bilo dužno i moglo biti svjesno da usljed toga može nastupiti teža povreda prava drugog ili imovinska šteta pa takva povreda, odnosno šteta u iznosu koji prelazi tri hiljade eura i nastupi, dok je u st. 3 istog člana propisano da će se kazniti i odgovorno lice u ustanovi ili drugom subjektu, osim onih koje se bave privrednom djelatnošću, ukoliko učini djelo iz st. 1.

Iz odbrane okrivljenog Šćepanović Veselina u kojoj navodi da je radio u "Agroinvest"-u i da je njegova obaveza bila da propagira kredite, od korisnika kredita prikuplja rate otplate kredita svakog mjeseca, a koja je potvrđena materijalnim dokazima, prije svega ugovorom o poslovnom zastupanju zaključenom između Agroinvest-a i Šćepanović Veselina dana 17.08.2009. godine, te iskazom svjedoka Laković Veska, koji je bio šef kancelarije Agroinvesta, i ovlašćenog predstavnika Agroinvesta, čije iskaze je sud cijenio kao jasne i objektivne, nesumnjivo je utvrđeno da je okrivljeni Šćepanović Veselin u vrijeme izvršenja djela bio zaposlen kao odgovorno lice u mikrokreditnoj instituciji "Agroinvest" iz Podgorice i to kao zastupnik u postupcima pregovaranja, uz obavezu da u ime i za račun vlastodavca pregovara i informiše potencijalne klijente o načinu, kriterijumima i uslovima uzimanja namjenskih kredita, da vrši identifikaciju potencijalnih klijenata i njihovo upućivanje na banku, u postupku koji prethodi odobravanju kredita, zajedno sa zaposlenim vlastodavca, da vrši obilazak potencijalnih klijenata i u slučaju odobravanja kredita da prikuplja mjesečne rate i predaje ih kreditnom službeniku određenog dana u mjesecu. Okrivljenom se stavlja na teret da je suprotno Ugovoru o poslovnom zastupanju od 17. 08. 2006. godine, prikupljao administrativne zabrane i izjave žiranata, kao i podatke o korisnicima kredita, sa kojom dokumentacijom je očigledno nesavjesno postupao, pri čemu je administrativnu zabranu i izjavu žiranta, koje su date od strane oštećenog Mihailović Miladina, za nosioca kredita Jovović Ljiljanu, uložio u dosije za nosioca kredita Razić Radomana, pa je administrativne zabrane i izjave žiranata za unaprijed označene nosioce kredita predao kreditnom službeniku „Agroinvest“ banke Kalezić Igoru, koje činjenice je sud nesumnjivo utvrdio iz iskaza svjedoka Jovović Ljiljane, koja je navela da je njen suprug prije potpisivanja ugovora o zajmu odnio potpisane kreditne obrasce, ovjerene od strane žiranata Vere Jovović, Momčila Boškovića i Miladina Mihailovića i predao na ruke Šćepanoviću, iskaza svjedoka oštećenog Mihailović Miladina, u kome navodi da je potpisao izjavu i administrativnu zabranu kao žirant po kreditu Jovović Ljiljane i iskaza svjedoka Jovović Veselina u kome navodi da je nakon što mu je strina Mirjana predala 4.000 eura i

Ugovor, odmah vidio da po Ugovoru nema jednog od njegovih žiranata Miladina Mihailovića, a umjesto njega se pojavio Ranko Kartel, koga nije poznao. Svjedok Jovović Veselin u svom iskazu dalje navodi da je pošao kod Šćepanović Veselina i on mu je rekao da je greškom zamijenio žirante i sa tom svojom greškom upoznao šefa službe Veska Lakovića koji mu je tada rekao da to neće biti nikakav problem ukoliko korisnik kredita bude redovno otplaćivao rate i na planu otplate kredita Šćepanović je svojeručno ispisao da je greškom zamijenio žirante i umjesto Miladina Mihailovića stavio Ranka Kartela i u slučaju bilo kakve obaveze da odgovara on lično, te je ovu izjavu i potpisao sa datumom 10. 10. 2007. godine, što je sud utvrdio čitanjem izjave, a što potvrđuje svjedok Laković Vesko, kada u svom iskazu navodi da je do saznanja o zamjeni žiranata po kreditu Razić Radomana došao kada mu je Jovović Veselin pokazao papir sa rukopisom koji mu je potpisao Šćepanović. Prednje činjenice potvrđuje i sam okrivljeni kad na glavnom pretresu navodi u svojoj odbrani da je potpisao konstataciju na ugovoru Jovović Ljiljane da je zamijenio žirante i umjesto Miladina Mihailovića stavio Draga Kartela i ostali tekst, a sve to je napisao bez ičije prisile i prijetnje. Dovodeći sve predhodno navedene dokaze sa odredbama Ugovora o poslovnom zastupanju u kome su jasno definisane obaveze okrivljenog Šćepanović Veselina, kao zastupnika „Agroinvest“-a, sud nalazi da je okrivljeni svojim radnjama ostvario sve bitne elemente krivičnog djela nesavjestan rad u službi iz čl. 417 st. 3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika. Iz svega navedenog za sud je nesumnjivo da je okrivljeni očigledno nesavjesno postupao u vršenju službe iako je bio dužan i mogao biti svjestan da usljed toga može nastupiti imovinska šteta za drugog pa je oštećenom Mihailović Miladinu i nanešena šteta u iznosu od 10.560,00€, što je sud utvrdio kako iz izjave oštećenog, tako iz potvrde Uprave policije Sektora za ljudske resurse i pravna pitanja i dopisa mikrokreditne institucije Agroinvest od 09. 03. 2009. godine, koji je upućen Upravi policije za blokadu zarade Mihailović Miladina, pri čemu je okrivljeni kako to proizilazi iz njegove odbrane, bio svjestan da nije ovlašćen za prikupljanje administrativne zabrane i izjave žiranata, kao i podatke o korisnicima kredita, pa je iste i pored toga prikupljao, pri čemu je sa ovom dokumentacijom očigledno nesavjesno postupao čim je zamijenio administrativne zabrane žiranata, i da usljed toga drugom može nastati imovinska šteta, ali je olako držao da do ove posljedice neće doći, odnosno da će moći spriječiti njeno nastupanje.

Sud je cijenio navode odbrane okrivljenog Šćepanović Veselina da nije izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret i da je okrivljeni Kalezić Igor miješao žirante da bi stekao uslov za dobijanje kredita, pa sud imajući u vidu predhodno izloženo a naročito izjave svjedoka da je Šćepanović priznao da je zamijenio žirante, nije prihvatio ovakve navode odbrane, ocijenivši ih kao sračunato date radi olakšanja svog položaja u postupku, a za sud, pored navedenog nije ni logično da je Kalezić zamijenio žirante, jer za razliku od Šćepanovića, kome je jedan od korisnika kredita u kome su zamijenjeni žiranti, podigao kredit, nije imao nikakvog interesa za ovakve radnje.

Sud je iz činjeničnog opisa optužnog akta izostavio navode da okrivljeni pored ostalih navedenih radnji, od nosilaca kredita nije preuzimao zahtjeve za dodjelu kredita, a ovo imajući u vidu nesumnjivo utvrđeno činjenično stanje na glavnom pretresu, a posebno činjenicu da Ugovorom o poslovnom zastupanju obaveza okrivljenog, kao zastupnika u postupcima pregovaranja i nije bila da od nosilaca kredita preuzima zahtjeve za dodjelu kredita, pri čemu ta činjenica ne dovodi u pitanje utvrđenu krivicu okrivljenog, jer je tokom postupka, kako iz odbrane okrivljenog tako i iskaza ovlašćenog predstavnika te svjedoka Lakovića, koji je bio šef u vrijeme izvršenja djela, nesumnjivo utvrđeno da je okrivljeni faktički obavljao i te poslove, pa je i pored činjenice što je, iako uz znanje i prećutno odobrenje od strane predpostavljenih postupao mimo Ugovora, i kod te činjenice očigledno nesavjesno postupao, bez pažnje i obzira koji su neophodni da bi se postigli ciljevi vršenja službe, uled čega je zamijenio žirante po kreditima.

Prilikom odmjeravanja kazne sud je na strani okrivljenog Šćepanović Veselina u smislu čl. 42 st. 1 Krivičnog zakonika, cijenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja, pa je kao olakšavajuće okolnosti cijenio činjenicu da je porodičan čovjek i otac dvoje djece, i protek vremena od izvršenja djela, dok je kao otežavajuću okolnost sud cijenio stav okrivljenog nakon izvršenja djela uz činjenicu da oštećenom nije ni pokušao nadoknaditi štetu a pogotovo kod činjenice da je predmetni kredit koji nije otplaćen preuzeo za svoje potrebe, što nije sporio tokom postupka, čime je i bio u obavezi da uplaćuje rate, dok sud raniju osuđivanost nije cijenio kao otežavajuću okolnost imajući u vidu da je osuđivan za djelo iz oblasti saobraćaja prije dvadeset i tri godine, što je sud utvrdio iz izvoda iz kaznene evidencije na ime okrivljenog. Cijeneći predhodno navedene okolnosti sud je okrivljenog osudio na kaznu zatvora od 2 (dva) mjeseca, nalazeći da će se ovakvom kaznom uticati na okrivljenog da ubuduće ne vrši ovakva ili slična krivična i time postići svrha kažnjavanja iz čl. 32 Krivičnog zakonika u okviru opšte svrhe propisivanja i izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4 st. 2 Krivičnog zakonika.

Pošto je okrivljeni oglašen krivim, sud ga je obavezao da na ime paušala kao dijela troškova krivičnog postupka uplati iznos od 50,00 €, koji paušal je odmjeren shodno složenosti predmeta, dužini trajanja postupka i imovnim prilikama okrivljenog, a ovo shodno čl. 229 Zakonika o krivičnom postupku.

Okrivljenom Kalezić Igoru stavljeno je na teret da je izvršio krivično djelo nesavjestan rad u službi na način što je dana 05. 10. 2007. godine u Podgorici, kao odgovorno lice u mikrokreditnoj instituciji „Agroinvest“ iz Podgorice, i to kao kreditni službenik, očigledno nesavjesno postupao u vršenju službe iako je bio dužan i mogao biti svjestan da usljed toga može nastupiti imovinska šteta za drugog, na način što je, nakon što je okrivljeni Šćepanović Veselin kao zastupnik u postupcima pregovaranja postupao na način opisan u stavu I izreke presude, administrativne zabrane i izjave žiranata za označene nosioce kredita primio od okrivljenog Šćepanović Veselina i suprotno kreditnom priručniku

mikrokreditne institucije Agroinvest, na osnovu kazivanja okrivljenog Šćepanović Veselina popunjavao zahtjeve za dodjelu kredita i kao žirante u kreditu Razić Radomana naznačio oštećenog Mihailović Miladina, nakon čega je sa Razić Radomanom zaključen ugovor o kreditu, koji kredit nije uredno izmirivan pa je aktivirana administrativna zabrana izdata od oštećenog Mihailović Miladina na iznos od 10. 560. 00 €, u kom iznosu mu je nanesena šteta.

Iz svih provedenih dokaza, a koji su u cjelosti saglasni sa navodima odbrane okrivljenog je nesumnjivo utvrđeno da je okrivljeni Kalezić Igor bio zaposlen kao kreditni službenik u "Agroinvest"-u. U svojoj odbrani okrivljeni Kalezić Igor, negirajući izvršenje krivičnog djela stavljenog mu na teret, navodi da je lično od seoskog predstavnika Šćepanović Veselina u njegovoj radnji brze hrane preuzeo dokumentaciju za kredite Jovović Ljiljane i Razić Radomana, administrativne zabrane i izjave žiranata sa fotokopijama njihovih ličnih karata, te da je popunio zahtjev, pošto mu je Veselin rekao da nema zahtjeva za kredit za Razić Radomana, rekao mu je da sam ispuni jedan zahtjev i dao mu osnovne lične podatke za Razić Radomana i iznos kredita koji bi trebao da bude odobren i to u iznosu od 8.000 €. Pošto je svaki zahtjev bio zakačen spajalicom nije postojala mogućnost da se pomiješaju, tako da isključuje mogućnost da je iste pomiješao. Navodi da u zahtjevu ne postoji rubrika gdje se upisuju podaci za žirante a u vrijeme dodjele predmetnih kredita procedura za dobijanje kredita je bila skraćena, a pogotovo za klijenta Razić Radomana, kome je to bio četvrti kredit, pa je procijenio da nema potrebe da obilazi klijenta, jer je od tadašnjeg šefa Veska Lakovića dobio informaciju da je uredan platiša a Razić je lično pred njim, nakon što je to ispunio, potpisao ugovor o kreditu i isplatnu listu. Pošto se radilo o starom klijentu, nije imao obavezu da obidje klijenta, već je podatke mogao da uzme iz ranijeg predmeta ili ih dopuniti kontaktiranjem klijenta ili preko seoskog savjetnika. Prednja odbrana okrivljenog potvrđena je provedenim dokazima na glavnom pretresu i to iskazom svjedoka Laković Veska, koji je bio šef kancelarije, u kome navodi da je Razić bio i ranije korisnik kredita kod njihove institucije, pa je stekao uslov za dobijanje kredita na iznos od 8.000 €, kao i iskazom ovlašćenog predstavnika mikrokreditne institucije Agroinvest, koji navodi da je u tom periodu forma za dobijanje kredita bila dosta slobodna te da je, ukoliko se klijentu prvi put dodjeljivao kredit, kreditni službenik imao obavezu da obidje klijenta, a ukoliko je to bio stari klijenat, mogao je podatke uzeti iz ranijeg predmeta ili ih dopuniti kontaktiranjem klijenta putem telefona ili preko seoskog savjetnika. Dalje navodi da su u dokumentaciji korisnika kredita morali da postoje zahtjev za kredit, izjava žiranta, administrativna zabrana za žiranta i fotokopija lične karte, ali se dešavalo da dokumentacija nije kompletna, pa pošto je ciljna grupa tih kredita bila seosko stanovništvo, koje je nekada bilo i nepismeno, dešavalo se da kreditni službenik ispuni zahtjev a nije bilo obavezno da korisnik kredita lično potpiše zahtjev, dok je za ponovljene kredite kreditni službenik mogao sam da popuni zahtjev bez prisustva korisnika ili člana

porodice. Kada se sve navedeno dovede u vezu sa odrdbama Kreditnog priručnika, očigledno je da je procedura za dodjelu kredita bila zaista skraćena, kako to navodi ovlašćeni predstavnik, te da prilikom dodjele kredita učešće nije uzimao seoski savjet kako je to propisano u Priručniku, ali se ni iz kreditnog priručnika ne može utvrditi odgovornost kreditnog službenika na način kako je to predstavljeno optužbom, jer u Priručniku, pored toga što je propisano da će samo potpuno popunjeni zahtjev zajedno sa predviđenom dokumentacijom biti razmatran i šta treba da sadrži zahtjev za kredit, ne propisuje i to ga sačinjava i da isti mora biti lično potpisan od strane klijenta, a ovo posebno kod činjenice da je i svrha zahtjeva da obezbijedi opšte podatke o klijentu, visini traženog kredita, podatke o klijentovim prihodima, veličini posla i načinu obezbjeđenja kredita, kako je to predviđeno u Priručniku, a ne i podatke o žirantima. Iz svega navedenog za sud je očigledno da nema dokaza da je okrivljeni Kalezić Igor, kao kreditni službenik, time što je po kazivanju zastupnika u postupcima pregovaranja, ispunio zahtjev za dodjelu kredita na ime korisnika Razić Radomana, koji nije prvi put realizovao kredit, nesavjesno postupao u vršenju službe, a naročito da je to postupanje bilo očigledno, zbog čega je okrivljenog, shodno čl. 373 st. 2 Zakonika o krivičnom postupku oslobodio od optužbe.

Oštećeni Mihailović Miladin je sud obavijestio da će imovinsko pravni zahtjev ostvariti u građanskom postupku, u kom prevcu je već angažovao advokata, pa sud o imovinsko pravnom zahtjevu nije odlučivao u ovom postupku, već je oštećenog uputio na parnicu, shodno čl. 239 st.1 Zakonika o krivičnom postupku.

Sa svega izloženog, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI, dana 25. 10. 2011. godine

ZAPISNIČAR:
Danijela Rajković

S U D I J A:
Željka Jovović

